

dynacje), podlegają prawu państwa, w którym się znajdują.

2) To samo prawo stosować należy do ograniczeń publiczno-prawnych, którym ulega spuścizna lub jej części.

Art. 31. Majątek, według ojczywego prawa spadkodawcy bezdziedziczny, podlega, jako spuścizna bezdziedziczna, prawu państwa, w którego obrębie znajduje się w chwili śmierci spadkodawcy. Za bezdziedziczny uważa się majątek, który według prawa ojczywego spadkodawcy, w braku innych spadkobierców, przypada z ustawy państwu lub innym osobom prawnym.

Spuścizny po obywatelach polskich.

Art. 32. Przewód spadkowy w Polsce obejmuje spuściznę po obywatelu polskim, choćby majątek znajdował się zagranicą.

Spuścizny po cudzoziemcach.

Art. 33. Władze polskie ograniczą się w zasadzie do zabezpieczenia spuścizny, po cudzoziemcu pozostałej.

Art. 34. Jednakże na żądanie osoby, wykazującej swe prawa spadkowe, a zamieszkałej w Polsce, lub posiadającej obywatelstwo polskie, władze postępować będą ze spuścizną, znajdującą się w Polsce, tak, jak gdyby pozostała po obywatelu polskim. Stosować przytem będą prawo ojczywiste spadkodawcy (art. 28).

Art. 35. 1) Wydanie spuścizny poza granice Polski nastąpi dopiero po zaspokojeniu albo należytem zabezpieczeniu roszczeń i praw spadkowych obywateli polskich, w Polsce zamieszkałych cudzoziemców, tudzież Skarbu Polskiego.

2) Wydaniu spadku przez władze polskie nie może sprzeciwić się, kto nie wykazał swych praw na podstawie prawa właściwego.

IX. PRZEPISY OGÓLNE.

Odesłanie do innego prawa.

Art. 36. Jeżeli obce prawo ojczywiste, wskazane niniejszemi przepisami, jako właściwe, każe oceniać stosunek prawny według innego prawa, należy w Polsce zastosować to inne prawo.

Niejednolite prawo.

Art. 37. Gdy w państwie, którego prawo ustawa niniejsza wskazała jako właściwe, obowiązuje kilka odmiennych praw cywilnych, jego prawo wewnętrzne rozstrzyga, które z nich należy zastosować.

Ograniczenie w stosowaniu prawa obcego.

Art. 38. Przepisy prawa obcego nie mają w Polsce mocy prawnej, jeżeli są sprzeczne z podstawowymi zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego lub z dobrymi obyczajami.

Ustalenie brzmienia, treści i właściwości prawa obcego.

Art. 39. 1) Sąd może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości o udzielenie tekstu praw obcych, lub o wyjaśnienie obcej praktyki sądowej.

2) Gdy niepodobna stwierdzić treści obcego prawa, lub ustalić faktu, rozstrzygającego w ostatnim rzędzie o prawie właściwym, władze polskie właściwie zastosują prawo, obowiązujące w Polsce.

Odwet.

Art. 40. Przeciw państwu, które w zakresie prawa prywatnego traktuje obywateli polskich gorzej niż własnych, albo gorzej niż obywateli innych państw obcych, lub wogóle odmawia im ochrony prawnej, udzielanej zobopólnie wśród państw cywilizowanych, Rada Ministrów może wydać rozporządzenie, które określi materję, kierunek i rozmiary, w jakich w stosunku do tego obcego państwa i jego obywateli zasada odwetu ma być zastosowana.

Moc obowiązująca.

Art. 41. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą po upływie 30 dni od jej ogłoszenia.

Wykonanie ustawy.

Art. 42. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *A. Sujkowski*

582.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 28 września 1926 r.

w sprawie zmiany brzmienia artykułów 103 i 104 ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 272).

Art. 1. Artykuły 103 i 104 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44 poz. 272) otrzymują brzmienie następujące:

„Art. 103. Ustawa niniejsza powinna objąć do dnia 9 czerwca 1936 r. swem działaniem terytorjum

Rzeczypospolitej z wyjątkiem części górnośląskiej województwa śląskiego.

Art. 104. Do dnia 9 czerwca 1936 r. Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej przysługuje prawo decyzji co do kolejności pociągania do obowiązku ubezpieczenia poszczególnych kategorii osób, objętych artykułem 3 ustawy niniejszej¹⁾.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 9 czerwca 1926 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

583.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 września 1926 r.

w sprawie wywłaszczenia gruntów na rzecz rozszerzenia rzymsko-katolickiego cmentarza grzebalnego w Łukowej, pow. jędrzejowskiego.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. R. P. № 14 poz. 162) oraz punktu h) art. 3 i art. 4 rozporządzenia Rady Administracyjnej z dnia 18 czerwca 1852 r. (Dz. Pr. t. XLV str. 302) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dn. 17 września 1926 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Działka ziemi o powierzchni 4.406,37 m², będąca własnością Piotra Kurdka lub osób, które ją od niego do dnia opisu nabędą, położona w Łukowej, pow. jędrzejowskiego, ulega przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz rozszerzenia rzymsko-katolickiego cmentarza grzebalnego w Łukowej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
A. Sujkowski

584.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 3 września 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o postępowaniu Państwowego Banku Rolnego przy likwidacji wierzytelności b. rosyjskich Państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego.

Na podstawie p. D art. 2-go oraz art. 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706), rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji spraw b. rosyjskich państwowych ziemskich banków Szlacheckiego i Włościańskiego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 10 poz. 71) oraz z dnia 7 stycznia 1925 r. o powierzeniu likwidacji spraw b. rosyjskich państwowych Banków Szlacheckiego i Włościańskiego Państwowemu Bankowi Rolnemu (Dz. U. R. P. № 4 poz. 37), ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. № 75 poz. 583) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1924 r. w sprawie znajdującego się na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego wileńskiego mienia osób nieobecnych, uznanych za zaginione lub za zmarłe; mienia znajdującego się w zarządzie, ustanowionym przez b. okupantów lub przymusowym zarządzie państwowym; mienia, należącego do osób prawnych, pozbawionych możliwości wykonywania swych praw, oraz mienia przechodzącego na własność Skarbu Polskiego na zasadzie art. XII Traktatu Pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą (Dz. U. R. P. № 73 poz. 732) zarządza się co następuje:

§ 1. Dyrekcja Państwowego Banku Rolnego korzysta z uprawnień Zarządzających i Rad b. rosyjskich Państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego z odrębnym jego wydziałem (Osobyj Otdiel), przewidzianych zarówno w statutach tych Banków, jak i w uzupełniających te statuty obowiązujących przepisach.

W szczególności zaś Dyrekcja Państwowego Banku Rolnego jest uprawniona w stosunku do wymienionych wyżej b. rosyjskich Państwowych Banków Ziemskich:

- a) do przerachowywania wierzytelności Banków w myśl obowiązujących przepisów (p. b § 2);
- b) do przenoszenia nieumorzonego na rzecz Banku długu, albo jego części, z całości zabezpieczających go dóbr na część tychże dóbr, gdy uprzednie przeszacowanie tej części dóbr, dokonane przez Państwowy Bank Rolny, na skutek uznanej przez ten Bank potrzeby